

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในปัจจุบันบริบททางสังคม และการเมืองได้เปลี่ยนแปลงไปเป็นกระแสการเปลี่ยนแปลงที่ไร้พรมแดน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อทั้งทางตรงและทางอ้อม กระแสที่สำคัญทางการเมืองได้แก่ กระแสอุดมการณ์ประชาธิปไตยตามแนวความคิด การจัดระเบียบโลกใหม่ ได้เป็นที่แพร่หลายไปในนานาประเทศรวมทั้งประเทศไทย ซึ่งกระแสดังกล่าวก่อให้เกิดความตื่นตัวและมีการเคลื่อนไหว เพื่อประชาธิปไตยที่สมบูรณ์แบบมาอย่างต่อเนื่อง โดยประเทศที่มีการปกครองแบบอุดมการณ์ประชาธิปไตยทั้งหลาย ได้ให้ความสำคัญกับการปกครองตนเอง หรือการปกครองส่วนท้องถิ่น (Local Government) เป็นอย่างมากเพราะถือเป็นสัญลักษณ์อีกประการหนึ่งของการปกครองในระบบประชาธิปไตย รูปแบบของการปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าวเกิดจากการนำเอาหลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) มาใช้ โดยรัฐบาลกลางจะมอบอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นไปดำเนินการปกครอง และจัดกิจการต่าง ๆ ด้วยตนเอง สำหรับในประเทศที่พัฒนาแล้วรัฐบาลกลางถือว่าเสริมสร้างความเข้มแข็งแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นการสร้างความเข้มแข็งแก่ประเทศ เพราะทำให้มีนโยบายสาธารณะที่มีประสิทธิภาพและเป็นประชาธิปไตยมากขึ้น นอกจากนี้การปกครองส่วนท้องถิ่นยังเป็นการกระจายอำนาจการตัดสินใจ ช่วยลดการติดขัดของการดำเนินการแบบเดิม ซึ่งมีศูนย์กลางอยู่ที่ส่วนกลาง ช่วยปรับปรุงและเร่งการดำเนินการของรัฐ รวมทั้งกระตุ้นให้ท้องถิ่นมีการริเริ่มดำเนินการใหม่ๆ ด้วย (สัมฤทธิ์ สุขสงค์. 2545 : 1)

ในส่วนของการปกครองของไทยนั้นปรากฏหลักฐานชัดเจนตั้งแต่สมัยสุโขทัยเป็นต้นมา คือมีการปกครองแบบพ่อปกครองลูก ซึ่งมีลักษณะบ่งบอกถึงความเป็นประชาธิปไตย กล่าวคือ ประชาชนมีอิสระในการดำรงชีวิต เช่น ประโยคในหลักศิลาจารึกว่า “ใครค้าช้างก็ค้า ใครค้าม้าก็ค้า” ซึ่งข้อความดังกล่าวนี้ได้แสดงให้เห็นระบบการค้าแบบเสรีสอดคล้องกับความ เป็นประชาธิปไตยและเมื่อประเทศไทยได้เปลี่ยนแปลงการปกครองจากสมัยสุโขทัยมาเป็นอยุธยา การปกครองจึงได้เปลี่ยนแปลงเป็นระบอบจตุสดมภ์ 4 คือ เวียง วัง คลัง นา ซึ่งถ้าเปรียบเทียบกับสมัยสุโขทัยแล้วถือได้ว่า มีการปรับเปลี่ยนมากพอสมควร การปกครองระบอบนี้ได้ดำเนินการเรื่อยมาจนถึงสมัยกรุงรัตนโกสินทร์และถือเป็นการปกครองระบอบสมบูรณาญาสิทธิราช (Absolute Monarchy) ซึ่งอำนาจเต็มในการบริหารราชการแผ่นดินนั้นเป็นอำนาจ

โดยตรงของพระมหากษัตริย์ แม้ว่าในสมัยรัชกาลที่ 5 ได้มีการจัดตั้งกระทรวงขึ้นและมีเสนาบดีใช้อำนาจในการบริหารส่วนหนึ่งแทนพระมหากษัตริย์ก็ตาม

การปกครองระบอบประชาธิปไตยของไทยเริ่มเมื่อประเทศมีการเปลี่ยนแปลงคือ “คณะราษฎร” ทำการปฏิวัติยึดอำนาจการปกครอง เมื่อ พ.ศ. 2475 หลังจากนั้นการเมืองการปกครองของไทยมีการพัฒนามาเป็นลำดับจนถึงปัจจุบัน และในส่วนของการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินนั้น ประเทศไทยได้จัดระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาค และระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น และในส่วนของปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นรัฐบาลแต่ละยุค แต่ละสมัยของไทยมีนโยบายที่จะกระจายอำนาจการปกครองมาสู่ท้องถิ่น และพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความคล่องตัว และมีทรัพยากรการบริหารอย่างเพียงพอที่จะก่อให้เกิดการพัฒนาได้อย่างเป็นรูปธรรม (ชานาญ ยูวบูรณ์. 2540 : 3)

การปกครองส่วนท้องถิ่น ในรูปแบบขององค์การบริหารส่วนตำบลในประเทศไทย ได้มีวิวัฒนาการมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน และได้มีการปรับปรุงให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปกครองไทยมาตลอด เช่น เมื่อจอมพลถนอม กิตติขจร เป็นนายกรัฐมนตรีได้ออกประกาศของคณะปฏิวัติ (ฉบับที่ 326) ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 เพื่อปรับปรุงการจัดระเบียบบริหารส่วนตำบลให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสม โดยมีเหตุผลว่าหากการปกครองชั้นพื้นฐานในตำบลไม่มั่นคง และไม่เหมาะสมแล้วก็จะเกิดผลกระทบต่อ การปกครองของประเทศโดยรวม และจะเป็นอุปสรรคแก่การพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า และการอำนวยความสะดวกให้แก่ราษฎร ซึ่งการจัดระเบียบบริหารส่วนตำบลเพียงรูปเดียว เรียกว่า “สภาตำบล” ซึ่งไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคล โดยมีคณะกรรมการสภาตำบลอันมีกำนันท้องที่เป็นประธาน ผู้ใหญ่ บ้านทุกหมู่บ้านในตำบล และแพทย์ประจำหมู่บ้านเป็นผู้เลือกมีที่ปรึกษาหนึ่งคนซึ่งนายอำเภอคัดเลือกจากปลัดอำเภอ หรือพัฒนากรท้องที่แล้วให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง และเลขานุการสภาตำบลหนึ่งคน ซึ่งนายอำเภอคัดเลือกจากครูประชาบาลในตำบลนั้น แล้วรายงานผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อแต่งตั้ง

อย่างไรก็ตามสภาตำบลตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 326 ยังการขาดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ดังนี้ (ชานาญ ยูวบูรณ์. 2540 : 10)

1. ขาดการควบคุมและการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนอย่างแท้จริง
2. กรรมการสภาตำบลขาดความรู้ความเข้าใจและความสามารถโดยทั่วไปมีพื้นฐานการศึกษาต่ำ ขาดความรู้ความสามารถในด้านกฎหมายและระเบียบราชการ
3. โครงสร้างที่จะดำเนินการไม่สามารถแก้ไขปัญหาให้สอดคล้องกับความต้องการ

ต้องการของราษฎร เพราะเป็นผู้ปฏิบัติตามคำสั่งของหน่วยงานที่ควบคุมกำกับดูแลเท่านั้น

4. ขาดความเป็นอิสระเพราะไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคล

5. รายได้น้อย ไม่พอที่จะใช้ดำเนินการบริหารประชาชนในท้องถิ่น

ต่อมารัฐบาลโดยนายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี ได้กำหนดนโยบายด้านการเมือง การปกครองที่จะส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับตำบลเป็นนิติบุคคล เพื่อให้มีความคล่องตัว และร่วมกันแก้ไขปัญหาของประชาชนในตำบลได้อย่างมีประสิทธิภาพ กระทรวงมหาดไทย จึงได้มีคำสั่งที่ 802/2535 แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมาเพื่อศึกษาปรับปรุงระบบบริหารการปกครองส่วนท้องถิ่น และในเวลาต่อมารัฐบาลได้ออกคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 262/2535 ลงวันที่ 11 ธันวาคม 2535 แต่งตั้ง “คณะกรรมการปรับปรุงการบริหารการปกครองท้องถิ่น” พิจารณาปรับปรุงสภาตำบล ตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 326 พบว่า สภาตำบลได้จัดตั้งมาเป็นระยะเวลากว่า 20 ปี ไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคล ทำให้ไม่สามารถดำเนินงานไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขาดความคล่องตัวในการบริหารงาน ทำให้ในเวลาต่อมาเกิดการยกเลิกสภาตำบลตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 326 ทั้งหมด และให้กระทรวงมหาดไทยยกฐานะสภาตำบลดังกล่าวขึ้นเป็น “องค์การบริหารส่วนตำบล” ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 โดยมีฐานะเป็นนิติบุคคล (ชำนาญ ชูบุรณ์. 2540 : 14)

จึงกล่าวได้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการปรับเปลี่ยนมาจากสภาตำบล ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาท้องถิ่นค่อนข้างจะจำกัดและอาจมีจุดอ่อนที่ไม่มียงบประมาณและบุคลากรเป็นของตนเอง โดยเฉพาะตำแหน่งเลขานุการสภาตำบล โดยกฎหมายกำหนดให้ต้องมาจากครูในตำบล ทำให้การพัฒนาท้องถิ่นในตำบลเป็นไปด้วยความล่าช้า ด้อยประสิทธิภาพ ไม่ทันต่อการเติบโตของชุมชนที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ดังนั้น รัฐบาลจึงได้กำหนดนโยบายที่กระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่นในระดับพื้นฐาน คือ ตำบลเพื่อเป็นการสร้างรากฐานของระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยให้มั่นคง โดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานระดับตำบลและเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารงานในระดับตำบลให้เกิดความคล่องตัว รวมทั้งสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีทรัพยากรในการบริหารงานเป็นของตนเอง จึงได้มีการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นทั่วประเทศ โดยที่มีลักษณะพิเศษ คือ มีอิสระในการบริหารงานและมีความเป็นนิติบุคคล รัฐบาลกลางได้กระจายอำนาจในการกำหนดนโยบายและการตัดสินใจในการบริหารงานให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลที่ชัดเจนในการพัฒนาตำบล โดยการให้อำนาจอิสระ

ในการจัดทำงบประมาณรายจ่าย อำนาจอิสระ ในการออกข้อบังคับตำบลเพื่อใช้บังคับในเขต ตำบลเท่าที่ไม่ขัดกับกฎหมาย และอำนาจอิสระในการจัดเก็บรายได้ของตนเอง คือ ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย เป็นต้น นอกจากนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลยังมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และคณะผู้บริหารส่วนตำบลโดยตรง

การดำเนินการกระจายอำนาจการปกครอง ในรูปขององค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นที่เล็กที่สุด มีจำนวนมากที่สุดและเป็นองค์กรที่รับผิดชอบพื้นที่ตำบล หมู่บ้าน อันถือว่าเป็นรากฐานสำคัญของการปกครองประเทศนั้น อยู่ในความสนใจของหลายฝ่าย ทั้งฝ่ายการเมือง ฝ่ายข้าราชการประจำ นักวิชาการ ตลอดจนประชาชนโดยทั่วไป โดยคาดหวังว่าองค์การบริหารส่วนตำบลจะเป็นองค์กรที่เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง บรรลุเป้าหมายตามเจตนารมณ์ของการกระจายอำนาจ เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอำนาจอิสระในการบริหารจัดการภายใต้กฎหมายบัญญัติ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถกำหนดแผนงานและกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในพื้นที่รับผิดชอบได้อย่างสอดคล้องและตรงตามความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง

องค์การบริหารส่วนตำบลทพไทย อำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว เป็นอีกองค์กรหนึ่งที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการกระจายอำนาจ พ.ศ. 2542 และมีฐานะเป็นนิติบุคคล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 องค์การบริหารส่วนตำบลทพไทยมีหน้าที่ที่ต้องการดำเนินงาน ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล คือ จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ คุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม บำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น และหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร (มาตรา 67)

จากการดำเนินขององค์การบริหารส่วนตำบลทพไทย อำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว ที่ผ่านมา ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นเจ้าพนักงานที่ปฏิบัติหน้าที่ในสังกัด องค์การบริหารส่วนตำบลทพไทย อำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว เห็นความสำคัญ และมีความสนใจที่จะ

ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทัพไทย อำเภอดาพระยา จังหวัดสระแก้ว ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งในการให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล และ คาดหวังว่าข้อมูลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ สามารถนำมาปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทัพไทย ให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนและเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทัพไทย อำเภอดาพระยา จังหวัดสระแก้ว จำแนกตามหมู่บ้าน
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชนในแต่ละหมู่บ้านต่อผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทัพไทย อำเภอดาพระยา จังหวัดสระแก้ว
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะ ของประชาชนต่อผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทัพไทย อำเภอดาพระยา จังหวัดสระแก้ว

สมมติฐานการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทัพไทย อำเภอดาพระยา จังหวัดสระแก้ว ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานของการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ความคิดเห็นของประชาชนต่อผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทัพไทย อำเภอดาพระยา จังหวัดสระแก้ว อยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลาง
2. ประชาชนในแต่ละหมู่บ้าน มีความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทัพไทย อำเภอดาพระยา จังหวัดสระแก้วแตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านพื้นที่ คือ พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลทัพไทย อำเภอดาพระยา จังหวัดสระแก้ว
2. ขอบเขตด้านประชากร คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลทัพไทยทั้ง 12 หมู่บ้าน จำนวน 7,972 คน (ข้อมูลงานทะเบียนอำเภอดาพระยา : ณ เดือน ธันวาคม 2549)

3. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างจำนวน 381 คน โดยการคำนวณจากสูตรหาโรยามาเน่

4. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

4.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือ ประชากรในเขตพื้นที่ตำบลทัพไทย 12 หมู่บ้าน หมู่บ้านในเขตพื้นที่ตำบลทัพไทย อำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว

4.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ ความคิดเห็นของประชาชนต่อผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทัพไทย อำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว ตามกรอบภาระหน้าที่ ในด้านต่างๆ จำนวน 8 ด้าน คือ

4.2.1 ด้านการบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก

4.2.2 ด้านการรักษาความสะอาดถนน ทางน้ำ ทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดขยะมูลฝอยสิ่งปฏิกูล

4.2.3 ด้านการป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ

4.2.4 ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

4.2.5 ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

4.2.6 ด้านการส่งเสริมพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

4.2.7 ด้านการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4.2.8 ด้านการบำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

5. ระยะเวลาในการดำเนินงานวิจัย ผู้วิจัยใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานวิจัยตั้งแต่เดือนสิงหาคม-ตุลาคม พ.ศ. 2550

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกและแนวคิดต่างๆ ของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทัพไทย อำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว ที่มีต่อผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทัพไทย อำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว

2. องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 มีฐานะเป็นนิติบุคคล

3. นายกองค้การบริหารส่วนตำบล หมายถึง หัวหน้าองค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546

4. การดำเนินงาน หมายถึง การดำเนินงานตามการบริหารกิจการองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบลทพไทย อำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว ตามอำนาจหน้าที่ที่ต้องทำตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 ทั้งหมด 8 ด้าน (มาตรา 67)

4.1 ด้านการบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก

4.2 ด้านการรักษาความสะอาดถนน ทางน้ำ ทางเดินและที่สาธารณะรวมทั้งการกำจัดขยะมูลฝอยสิ่งปฏิกูล

4.3 ด้านการป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ

4.4 ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

4.5 ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

4.6 ด้านการส่งเสริมพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

4.7 ด้านการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4.8 ด้านการบำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

5. ประชาชน หมายถึง ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลทพไทย อำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว ทั้ง 12 หมู่บ้าน จำนวน 7,972 คน (งานทะเบียนอำเภอตาพระยา : ณ เดือนธันวาคม 2549)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เพื่อนำข้อมูลสารสนเทศดังกล่าวมาใช้ในการวางแผนกำหนดนโยบายดำเนินการตามแผนเพื่อพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล และนำข้อเสนอแนะที่ได้มาปรับปรุงการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทพไทย อำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว ให้เป็นไปตามความต้องการของประชาชน ให้ประชาชนได้รับประโยชน์สูงสุด อีกทั้งเพื่อให้ตำบลทพไทยมีความเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น และเพื่อให้เป็นข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป